

IV

AD MVSAS

Strophe Alcaica

Dēscende caelō, et dīc, age, tībiā
Rēgīna longum Calliopē melos,
Seu vōce nunc māvīs acūtā,
Seu fidibus citharāve Phoebī.

Audītis ? An mē lūdit amābilis
Īnsānia ? Audīre et videor piōs
Errāre per lūcōs, amoenae
Quōs et aquae subeunt et aerae.

Mē fābulōsae Vulture in Āpulō,
Altrīcis extrā līmina Pulliae,
Lūdō fatīgātumque somnō
Fronde novā puerum palumbēs

Tēxere ; mīrum quod foret omnibus,
Quīcumque celsae nīdum Acherontiae,
Saltūsque Bantīnōs, et arvom
Pingue tenent humilis Forentī,

Vt tūtō ab ātrīs corpore vīperīs
Dormīrem et ursīs ; ut premerer sacrā
Laurōque collātāque myrtō,
Nōn sine dīs animōsus ĩnfāns.

Vester, Camēnae, vester in arduōs
Tollor Sabīnōs ; seu mihi frīgidum
Praeneste, seu Tībur supīnum,
Seu liquidae placuere Bāiae.

Vestrīs amīcum fontibus et chorīs
Nōn mē Philippīs versa aciēs retrō,
Dēvōta nōn exstinxit arbor,
Nec Siculā Palinūrus undā.

Vtcumque mēcum vōs eritis, libēns
Īnsānientem nāvita Bosporum
Temptābō, et ārentēs harēnās
Lītoris Assyriī viātor :

Vīsam Britannōs hospitibus ferōs,
Et laetum equīnō sanguine Concanum :
Vīsam pharetrātōs Gelōnōs
Et Scythicum inviolātus amnem.

Vōs Caesarem altum, mīlitiā simul
Fessās cohortēs abdidit oppidīs,
Fīnīre quaerentem labōrēs,
Pīeriō recreātis antrō :

Vōs lēne cōnsiljum et datis, et datō
Gaudētis, almae. Scīmus, ut impiōs
Tītānas immānemque turbam
Fulmine sustulerit cadūcō,

Quī terram inertem, quī mare temperat
Ventōsum, et urbēs, rēgnaque trīstia,
Dīvōsque mortālēsque turmās
Imperiō regit ūnus aequō.

Magnum illa terrōrem intulerat Iovī
Fīdēns iuventūs, horrida bracchiīs,
Frātrēsque tendentēs opācō
Pēlion imposuisse Olympō.

Sed quid Typhōeus, et validus Mimās,
Aut quid minācī Porphyriōn statū,
Quid Rhoetus, ēvulsīsque truncīs
Enceladus iaculātor audāx,

Contrā sonantem Palladis aegida
Possent ruentēs ? Hinc avidus stetit
Vulcānus ; hinc mātrōna Iūnō ; et
Numquam umerīs positūrus arcum,

Quī rōre pūrō Castaliae lavit
Crīnēs solūtōs, quī Lyciae tenet
Dūmēta nātālemque silvam,
Dēlius et Patarēus Apollō.

Vīs cōnsilī expers mōle ruit suā :
Vim temperātam dī quoque prōvehunt
In māius ; ĩdem odēre vīrēs
Omne nefās animō moventēs.

Testis meārum centimanus Gyās
Sententiārum, nōtus et integrae
Temptātor Ōrīōn Diānae,
Virgineā domitus sagittā.

Iniecta mōnstrīs Terra dolet suīs,
Maeretque partūs fulmine lūridum
Missōs ad Orcum ; nec perēdit
Impositam celer ĩgnis Aetnam,

Incontinentis nec Tityī iecur
Relīquit āles, nēquitiae additus
Cūstōs ; amātōrem trecentae
Pīrithoum cohibent catēnae.